

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Repetitio Clem. I. Ut Clericorum De Officio Ordinarii

Aufréri, Étienne

Leodii, 1702

Primum Quæsitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63069](#)

TRIA QUÆSITA.

32 An dignitas Pontificalis & Imperialis, sive Regalis sint similes, vel, an sint potestates ad invicem distinctæ. num. 39

Uerum Romanus Pontifex plenam habeat jurisdictionem, tam in spiritualibus quam in temporalibus num 40

Tertio an Papa sit major Imperatore nu. 47

PRIMUM QUÆSITUM.

Q Uod hujusmodi potestates sint distinctæ, probatur 20 rationibus, Primo dicit Philosophus 2. de anima, quod potentiae distinguuntur per actus : sequitur ergo, quod ubi separatae & distinctæ sunt actiones, etiam separatae sunt potestates. Sed regimen temporalium & spiritualium sunt actiones separatae, ergo simul esse non possunt, quia separatorum separata est ratio, & de separatis non infertur. C. de donat. inter virum & uxorem l. si maritus ff. de calum. l, fin. ff. de mino. l. Papiniannus exuli. supra eodem titu. dilectus fa. cap. unicum de conse. Eccle. vel alt. lib. 6. & C. de condic. indebi. l. 2. ergo potestas temporalis & spiritualis sunt invicem distinctæ.

Se

DE OFFIC. ORDI.

35

Secundo sic secundum eundem Philosophum potentiae distinguuntur per objecta: sonus enim qui est objectum auditus, distinet & distinguitur à colore, qui est objectum visus: ideo auditiva & visiva sunt duæ potestates distinctæ, Sed spiritualia & temporalia sunt omnino distincta, nec sub eodem genere continentur, & communicant in materia: ergo potestas spiritualis & temporalis sunt invicem distinctæ, & non dependentes.

Tertio secundum eundem Philosophum, actiones & potentiae distinguuntur penes finem: quia ad alium finem ordinantur sensus & intellectus. Ideò sunt potentiae in anima, Sed ad alium finem ordinatur potestas spiritualis, ad alium temporalis, sicut de se patet, & infra dicetur, ergo &c,

Quartò sic. In principio creavit Deus cœlum & terram. Genesis primo cap. 24. qu. 5. cap. quid ergo in principio, de consecra. distinct. 2. cap. quia corpus. vel si cui ad nutum, & ca. Panis est in altari post principium, de pœnit. distinct. 2. §. quod vero repro. in fine. ver. unde bene per Moysem distinct. 75. cap. quod in die in fine, 35. dis. cap. 6. in princ. in 2. gloss. 96. distinct. cap. si Imperator. 32. qu. 7. cap. flagitia, in fin. de Summa Trinitate cap. 1. ver. simul. per quod intelligit Beatus Augustinus, spiritualem & corporalem creaturam: & hæc est prima & maxima differentia, quæ possit esse inter creaturas, nec communicant in materia, & diversa requirunt regi-

C 4

mina

36 REPETITIO CLEM. I.

mina: quia aliam & aliam habent ordinatio-
nem, ergo potestates necessariò sunt distin-
ctæ.

Quintò, quia primo die creationis Mundi,
creavit Deus Lucem, & divisit Lucem à Tenebris:
Sed sicut exponunt idem Augustinus, & alij Sancti;
per Lucem spiritualia significantur, & per Tene-
bras temporalia: ergo sic distinguuntur, & dif-
ferunt spiritualia à temporalibus, sic lumen à tene-
bris; ergo & Potestates utriusque regiminis sunt omni-
nò distinctæ: nam ait Apostolus, quod participatio Lu-
cis à Tenebris est quasi nulla.

Sextò, quarto die Deus fecit duo Luminaria ma-
gna, scilicet Solem & Lunam: per quæ potest dici
præfigurata potestas: ut per Luminare minus quod
præst noctibus, id est, in temporalibus intelligatur
Potestas temporalis. Sed per Luminare majus quod
præst diebus, id est, in Spiritualibus, intelligatur spi-
ritualis Potestas. De quo *in cap. solitæ, de majorit. &*
obedien. patet igitur quod hujusmodi Potestates divisa-
sunt & distinctæ.

Septimo, constat in Lege veteri istas duas Po-
testates fuisse distinctas. Unde & in ea duplex fuit Un-
ctio Pontificalis & Regia. *cap. cùm venisset de Sacra*
Unctione, & habebant officia distincta, ita quod
unus non debebat, nec impunè poterat, alterius offi-
cium usurpare: ergo multomagis in Lege nova distinctæ
debent esse hujusmodi potestates, ita quod una non
subsit alteri.

Octavo lex gratiæ majorem requirit spiritualita-
tem in dignitate Pontificali, quam lex vetus: sed
ne ministri legis impedirentur in cultu divino, voluit
Deus,

DE OFFIC. ORDI.

37

Deus, ut haberent dominium terrenorum : ut pater in tribus levibus, quæ non habuit partem vel hæreditatem inter alias tribus : immo tribus Iudaica : de qua siebant reges, & tribus levitica, de qua siebant sacerdotes, distinctæ erant ; cùm ergo Christus ortus sit de tribu Iuda, in qua tribu nihil de sacerdotibus Moysés locutus est, ut dicit *Apostolus ad Hebreos 7. ca.* ergo videtur, quod in Christo non fuerit potestas sacerdotalis, & per consequens, quod sint invicem hujusmodi potestates distinctæ.

Nono sicut ait Salvator, non *est discipulus supra ministerum 6. qu. 1. cap. Sacerdotes. Ec. oves 96 distinc. cap. quis dubitet*, nec servus major domino suo, nec vicarius mijorem habet potestatem, quam ille cuius vices gerit, vel sibi duxerit committendum : *l. 2. C. d. offic. e. qui vi. alter. ger. ar. 97 dist. cap. fin.* Sed Christus cessit dominio regni, legitur enim *Ioan. sexto cap.* quod cùm cognovisset Jesus, quia venturi erant illi homines, quos paverat, ut recipieren-t eum, & facerent regem, fugit in montem : ergò non videtur quod in Papa gerente vicem Dei, sit potestas regalis; ad quod bené facit quod dicitur. *Luc. 7. cum quidam Christo dixisset: Domine, dic fratri meo, ut tecum dividat hæreditatem.* Respondit Christus : homo quid me constituis judicem, & divisorem inter vos ? ecce hic Christus super divisione temporalium re-cusavit judicium. Facit etiam illud *Atuum sexto cap.* non est æquum derelinquere nos verbum Dei, & mini-strare mensis 94. *dist. cap. legimus in fine.*

Decimo Papa gerit vicem Christi, ut conver-satus est in hoc mundo : Sed Christus dicit Pilato : *Regnum meum non est de hoc mundo. Joan. 18. 23 quast. 3. q. 1. 2. quæst. 7. H*, ecce post, cap. testes, in glo,

34

38 REPETIT, CLEM. i.

gloss. & sequitur. Si enim ex hoc mundo esset regnum meum ministri mei decertarent utique, ut non traducer Iudeis: ergo videtur, quod in Papa non sit potestas regalis in hoc mundo,

Undecimo successor Petri non habet maiorem potestatem, quam habuerit ipse Petrus: successor enim iij. debet uti eodem jure cum Prædecessore: *cap. Eleutherius 43 qu. 2. ca. significavit de rescrip. l. cum habet ff. de diver. & temp. prescrip.* Regula juris, his qui in *jus de regul. juris libr. 6.* & *l. qui in jus ff. eod. titu.* Sed nec Petro, neque cæteris alijs Christus permisit habere dominium terrenorum: immo eisdem humilitatem extremam tenere præcepit. *Matthæi 11 & 2. q. 6.* qui se scit. discite à me, quia mitis sum & humili corde, ergo in Papa non terrena est regalis potestas.

Duodecimo legitur Matthæi 22 & 88 *diss. o. ei- ciens in si.* quod Christus à Iudeis interrogatus, an licet censem dare Cæsari, visa imagine numismatis, respondit, *reddite quæ sunt Cæsarib; Cæsari;* & *quæ sum Dei,* *Deo 23 q. 8.* *S. ecce si. Sc. saec. Sc. ex parte. cle. conjug.* per hoc duas jurisdictiones distinguens, diuinam scilicet & humanam, *de consol. diss. 3. o. celeb. si.* ergo quæ sunt Cæsarib; & quæ sunt Dei, sunt distincta

Tertiodecimo non legimus in commissione facta Petro potestatem temporalem, sed solum spiritualem fulse commissiam, cum dicit *Mat. 16 tibi dabo claves regni cælorum*, non dicit & dominium terrenorum. Unde statim subjungit quasi seipsum exponens: *Quodcunq; ligaveris super terram,* & *cap. 24 qu. 1. cap. quodcunq; 19. qu. 3. cap. aliorum 22. diss. cap. 1. in cap. solitæ, alle cap. per venerabilem, qui fil. sint legitimi, cap. à nobis de senten. excomm. cap. ad Apost. de re judici. lib. 6. o. 1. 2. in fin.* Et post Resurrectionem dixit Apostoli

A 33

DE OFFIC. ORDI.

39

Accipite Spiritum Sanctum, quorum remiseritis peccata
&c. Iohn. 20. I. qu. 1. cap. remissionem, ergo &c.

14 Legitur in cap. quomodo 10 dicitur in c. cum ad verum 36 dist. quod idem mediator Dei & hominum Jesus Christus a tribus propriis officia utriusque potestatis discrevit, ut Christiani Imperatores pro æterna vita Pontificibus egerent: & Pontifices pro cursu temporalium tantummodo rerum imperialibus legibus uterentur. Unde dicit gl. in preal. cap. quoniam. quod Christus exercuit officia utriusque potestatis ut ostenderet, quod utraque potestas ab eodem processit: non autem quod una eadem persona illa duo officia exerceat, vel gerere debeat: unde dicit lex, quod maxima sunt dona hominibus à superna collata clementia, sacerdotium scilicet & imperium: sacerdotium divinis ministrans, imperium humanis præsidens, unoque eodem principio utrumque procedens in aut. quomodo op. Epi. in princip. col. 1.

Quindecimo duo sunt genera hominum, unum, quod divino mancipatur officio & contemplationi, ut 35 clericorum: alterum, quod terrenis rebus, & mundanis occupationibus deservire committitur, ut est genus laicorum. ut de hoc est tex. in c. duo sunt genera 12 q. 1. Et in eadem civitate suo sunt duo populi, & duæ vite, carnalis & spiritualis de renunc. cap. nisi cum pridem 9. penul. duo principatus, duo genera militum: scilicet Ecclesiæ & sæculi, dicitur cap. clericum qui paganum Pontificalis & regalis potestas 96 dicitur cap. duo sunt, quorum officia, ut præmissum est sicut distincta. Vnde legitur in allego c. cum ad verum, nec imperator jura Pontificis arripiat, nec Pontifex Imperatoris nomen usurpet. ergo &c.

16 Duo sunt gladii, spiritualis & materialis 15 q. 6. e. autoritatem & non dicit Salvator alterum esse superfluū, sed satis esse. Luc. 22 c. novit. de iudei. per hoc ostendens duas

40. REPETIT. CLEM. I.

duas jurisdictiones esse necessarias, & ne uni præsident alteram usurparet, Petrum uti volentem gladio, reprehendit dicens. *Converte gladium tuum in vaginam.*
Matth. 26 & Ioan. 18 24 q. i. §. i, & q. si. §. i.

Decimo septimo ad præmissa facit illud. Ber. ad Eugenium. Aggredere subditos verbo & non ferro, quid usurpare gladium tentas? quem semel in vaginam mittere jussus es? & i. ad Thim. 3. Oportet Episcopum non esse percussorem. *45 dñi. quasi per totam*, unde usurpanti jurisdictionem alienam Salvator ipse pœnam comminatur, Dicens: *omnis qui gladium acceperit scilicet alterius jurisdictionis, gladio peribit.* Matthæi 26. 23. q. 4. *Ecce quam mali*, unde dicit Pe. Jo. de ferra informa respon. rei conventi in gl. præscriptionis 15. col. male inquit & pessime faciunt Imperatores sustinere, quod habeant merum & mixtum Imperium: quia Deus dixit Petro, *converte gladium in locum suum*, &c. prohibens expressè, quod de his se non intromitterent.

NOTA.

Nimis Venenatam & asperam linguam ubique exercuit contra Pontificem, hic Ferrarius in sua praxi. Vide quid notaverim infra num. 59. Mattheus Boyß. D.

18 Minister novi testamenti, est minister mansuetudinis & sacramenti unitatis: sacramenti vero altaris representat unionem Christi & Ecclesie, qua significatur, unio animæ ad corpus: quia sicut anima vivificat corpus sic Christus per hujusmodi sacramentum vivificat animam & ideo gladius materialis, qui dividit animam a corpore, penes ministrum sacramenti unitatis esse non debet ergo &c.

DE OFFIC. ORDI.

41

19 Papa temporale patrimonium habet cum exercitio jurisdictionis, ut in cap. *Constantin.* 96 distinct. 37
¶ in cap. *fundamentum de elec.* lib. 6. in quo ipse solus jurisdictionem exercet, & recipit juramentum ab Imperatore, quod ibi non exercebit, in *clem. Romani.* de jurejurando. infra ergo residuum est Imperatoris, cap. *qualis.* 25. distinct. cap. *noune de praesumpt.*
¶ l. cum *Prætor.* ff. de judic.

20. Frustrè videtur esse potentia in aliquo quæ non reducitur ad actum: sed non videmus quod Papa utatur Regali potestate, ergo videtur quod in eo potestas regalis non sit simul cum spirituali: sed sint invicem distinctæ.

ADD E

Vide pulcherrimam glossam in cap. *Quoniam distinctio IO.* tenentem quod distinctæ sint 38
potestates Pontificis & Imperatoris. Matth. Bœf. v.
Doct.

In contrarium videretur dicendum, quia Papa consecratur ut Sacerdos, & coronatur ut Rex, & festum coronationis nunciat omnibus Regibus: ergo utraque potestas residet in eo.

Est igitur ad primum quæsumus dicendum, quod Papa gerit vicem Christi, saltem quoad potestatem & jurisdictionem officii: certum est autem in Christo fuisse potestatem regalem & sacerdotalem: quod primo in ejus Incarnatione ostensum est. Secundo in ejus conversatione. Tertio in ejus Passione & Resurrectione.

Quia

REPETITIO CLEM. 1.

42

Quia in ejus Incarnatione Potestas Regalis ostensa est, cum ex Tribu Regali secundum carnem traxerit originem: Potestas verò Sacerdotalis, quia suum Adventum per Beatum Joannem Baptistam, qui fuit filius Sacerdos, voluit nunciare.

Unde dicit Augustinus in *Libro de consensu Evangelistarum*: quod quia Christus futurus erat Rex, Propheta & Sacerdos, ideo divina Providentia factum est: ut tres Evangelistae, qui Christum quantum ad humanam naturam assumptam notificare scripserunt: hoc ordine eorum Evangelia incepérunt: quia Matthæus incepit à Semine Regali, dicens: *Liber Generationis Iesu Christi, Filiij David Regis. Matthæi 1. cap. & 56 distin. cap. Dominus.* Marcus vero à Vaticinio Prophetali: dicens: *Initium Evangelij Iesu Christi, sicut scriptum est in Esiae Propheta. Marci 1. cap.* Sed Lucas à Sacerdotali Sacrificio, dicens: *fuit in diebus Herodis, Sacerdos quidam, nomine Zacharias. 1. Luca 1. & 1. question. 1. Nonne.*

Deinde ostensum est in ejus conversatione, nam Matthæi 17. cùm illi qui accipiebant didragmam, dicerent Petro: *Quare Magister vester non solvit didragma?* Christus præveniens eum interrogare volentem, dixit: *Quid tibi videtur Petre? Reges terræ à quibus accipiunt tributum? à filiis suis an ab alienis?* Quo respondente ab alienis, conchit. Ergò liberi sunt filij Regum, super quo dicunt Hieronymus & Lyra quod Dominus noster & secundum carnem, & secundum spiritum, filius Regis erat, quia secundum humanitatem de stirpe David erat generatus: secundum verò diuinitatem, omnipotentis Patris erat verbum: & ideo tanquam regum filius, tributum solvere non tenebatur, solvit tamen tributum, dum di-

xit: Ut autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum pīcēm qui primus ascenderit, tolle: & aperto ore invenies staterem illum sumens, da pro me & pro te. 10. 1. quæstio. 1. cap. magnum. & quæst. 3. cap. inter verba, cum Gloss. 23. quæst. 1. cap. quid culpatur, & quæst. fin. cap. tributum, 28. quæst. 1. cap. jam nunc. vel solvit in quantum homo, ut exemplum cæteris solvendum tribueret, dicto cap. magnum, & cap. si tributum, e. cau. & quæst. sicut & Legem spiritualiter in omnibus observavit: licet sibi non incumberet.

Deinde ostensa fuit ipsius Regalis Potestas in ejus passione, quando videlicet trans Hierusalem cum diabolo pugnaturus, reverentiam regalem suscepit à sternentibus sua vestimenta, & ramos in via: Unde & testimonium Zachariæ Prophetæ inductum per Evangelistam Matthæum dicentem: Zachar. 9. Ecce Rex tuus venit mansuetus sedens super asina, & pullum ejus. Matth. 21. de consec. distinct. 4. cap. multi, ingl. 23. quæst. q. 1. de Summa Trin. in rubrica, & Marc. 11. Luc. 14. & Joan. 12. cap.

Præterea Sacerdotalem potestatem ostendit tunc quando seipsum obrulit in ara Crucis: & fuit idem Sacerdos offerens & oblatus: Unde dicit Augustinus 4. de civitate Dei. In omni sacrificio sunt quatuor consideranda; scilicet cui offertur, à quo offertur, & pro quibus offertur. Idem ipse unus verusque Mediator Christus in præalleg. cap. queniam 10. distinct. & cap. cum ad verum 96. per sacrificium pacis nos Deo reconciliavit: unum cum illo mansit cui offerebat: unum in se fecit pro quibus offerebat ipse, unum esset qui offerebat & qui offerebatur. fac. de consec. distinct. 2. cap. semel in 2.

Insuper ostensa fuit ejus Potestas Regalis in ejus Resur-

34 REPETIT CLEM. I.

Resurrectione: videlicet in diaboli expoliatione, quando multa corpora Sanctorum surrexerunt cum eo: & introierunt in sanctam Civitatem in signum victoriae obtentæ. Matth. 27. 13. qu. 2. cap. una quæque. ver. Item Joseph. in gloss. Sacerdotalem verò ostendit in Spiritus Sancti datione, quando dicit: Accipite Spiritum Sanctum, quorum remiseritis peccata, &c. Matth. 16. & 17 & Joan. 20. cap. 1. quest. 1. cap. remissionem, & II. qu. 3. cap. Nihil. Unde Matth. ult. dicitur: Data est mihi omnis potestas, scilicet regalis & sacerdotalis in cœlo & in terra.

Item ipse Christus in hoc sæculo utramq; potestatem exercuit: unde flagello facto de funiculo ementes & vendentes ejecit de templo & nummularios sedentes Joan. 2. Matthæ. 21 Mar. 11 & Luc. 1. 45 di. 6. Salomon. 88 di. c. ejiciens 1. quest. 1. judices &c. qui studet, &c. quibusdam quest. 3. c ex multis, &c. Salvator ante. fin. 2. q. 7. c. accusatio quoque 16 quest. 7. & hæc diximus ante fi. 23 quest. 4. c. nimium &c. qui peccat. & questio 5. ca. si audieritis in fi. de symo. c. sicut gloss. in c. quomodo 10 di. unde Psal. Deus judicium tuum regi, &c. Psalm. 71 Sacerdotalem potestatem etiam exercuit cum se ipsum obtulit hostiam discipulis suis dicens: hoc est corpus meum Matthæ. 26 Mar. 13 Luc. 22 Ioan. 6. de conse, di. 2. c. liquido ca. cñm omne in princ. c. timorem c. scriptura c. quia corpus c. panis est in altari c. re vera in fi. c. accipite c. accesserunt de celebra missa. cap. cum Marthæ. cum multis similibus.

DE OFFIC. ORDI.

45

Dum etiam in Cruce Patrem exoravit dicens, Pa-
ser ignosce. &c. Lucae 23 25 quæst. i. §. i. in ver. zelum.
23 quæst. i. c. paratus de. pe. di. i. §. potest etiam in gloss.
quæ omnia sunt Sacerdotis secundum. Hug. & Archi.
in p̄eallega. ea, cum ad verum 96 distinct. ergo apud
Papam simul sunt regalis & sacerdotalis potestas.

Item legitur in c. omnes 22 distinct. Romanam Ec-
clesiam solus ille Salvator sub petra fidei mox nascentis
erexit, qui beato Petro æternæ vitæ clavigero, terreni
simul & cælestis imperij jura commisit, illius certe pri-
vilegio fungitur, cuius auctoritate fulcitur.

CONCLVSION

Visis præmissis concludi potest quod jurisdictio 39
temporalis & spiritualis sunt invicem distinctæ sicut
probare videntur argumenta in prima parte facta: viij
& quod utraque potestas simul sunt in Papa, &
cum hic major pars argumentorum est soluta.

Ad decimum tamen ultra præmissa dici potest
quod secundum Augustinum: Regnum Christi su-
per quo regnavit, fideles ejus sunt credentes in
eum: quibus dicit, vos de hoc mundo non esis:
quia si de hoc mundo fuissetis, mundus quod suum
erat diligeret: Christus ergo non dixit: Regnum
meum non est in hoc mundo: quia in hoc mundo
& in futuro regnat super fideles suos: hic per gra-
tiam: & in futuro per gloriam: sed dicit non
est de hoc mundo: quia de hoc mundo est quic-
quid hominum est à Deo creatum: & ex viciata
stirpe Adæ generatum. Sed jam factum est regnum:
non de hoc mundo: quicquid de ipsis homini-
bus per ipsum Christum regneratum est: dicente

P

Apo-

REPETITIO CLEM. I.

46

Apostolo : eripuit nos de potestate tenebrarum ; & transstulit nos in regnum filii charitatis suæ : vel potest dici secundum Chrisostomum : quod Regnum Christi non fuit de hoc mundo : quia non fuit modo mundano , quomodo sunt alij reges qui ex fortitudine ministrorum accipiunt potestatem regnandi : ipse autem regnando super suos sibi ipsi sufficiens est : nullo alio administrculo indigens.

Nec obstat quod dictum fuit in 8. argumento : quia dicendum est quod sacerdotium & regale Dominium Christi non est propriè figuratum per sacerdotium & dominium leviticum , in quo erant distinctæ tribus sacerdotalis & regalis : sed magis per sacerdotium & dominium Melchisedech : qui fuit simul Rex & Sacerdos : unde dicit Apostolus ad Hebræ. 7. Hic est enim rex saltem & sacerdos Dei summi . Genes. 14 & 21 distinct. cap. denique.

Nec etiam obstat quod dictum fuit in 9. argumen-
to , quia dicendum quod Christus cessit Dominio re-
gali oblato sibi per homines : quia noluit rex per
homines fieri : qui regnum dabat hominibus , ut ait
Augustinus , vel propter exemplum nostræ humilitatis,
quia homines perniciose honoribus & imperiis inhia-
bant , rex fieri noluit : quia vero divitias pernicio-
se appetebant , pauper esse voluit , & quia mortem
& contumelias homines superbissime horrebat , cru-
cem & omne genus contumeliarum sustinuit ; & ut
sic , ut unum dicere liceat , quicquid Dei filius in
terris per hominem quem suscipit , dignatus est opera-
ti , disciplina morum fuit , sicut dicit Augustinus
de vera religione.

Resolutivè igitur dicendum est quod regularis po-
testas

testas est in Papa : & in alijs Regibus & Principi-
bus mundi : nobiliori tamen modo & excellentiori est
in Papa quam in eis : quia in Papa per confirmationem
& dispositionem atque correctionem ipsorum , in eis
autem per executionem & administrationem.

SECUNDUM QUÆSITUM.

Ad secundum quæsitum videli-
cet , utrum Romanus Pōtifex
habeat plenam jurisdictionem
tam in spiritualibus quam in
temporalibus.

ET primò videtur quod non : per id quod jam dic- 40
tum est in ar. 12 parte prima, quæstione præcedenti.

Secundò : ad Papam pertinet suos subditos in vita
spirituali vivificare : & ad divinum cultum ordinare si-
cur scribitur. Ioan. 3: *Spiritus est qui vivificat , caro au-*
tem non prodest quicquam , ergo videtur quod solum
potestas spiritualis sit in eo. Ad quod gloss. in alle c. quo-
modo. 10 distinct. quæ sic dicit : cum ergo istæ duæ po-
testates sint distinctæ , est hic argumentum quod impe-
rium non habetur à Papa , & quod Papa , non habeat
utrumque gladium 23 quæstio 4. in c. quæsитum.

Tertiò , Deus & natura nihil faciunt frustra , & fru-
stra videtur Imperator , si Papa jurisdictionem in tem-
poralibus obtineret : ergo , &c.

D 2

Quar-